

נציבות תלונות הציבור על שופטים

לשכת הנציב אשר קולה
ס. נשיא ושופט מחוזי (בדימוס)

ג תמוז תשפ"ה
29 ביוני, 2025
מספרנו: 36/25 / בית משפט השלום, רחובות
אישי-סודי-למכותב בלבד

המתלוננים: מר יהושע (ג'וש) בריינר
בצלמו - זכויות אדם ברוח יהודית, באמצעות מר שי גליק, מנכ"ל

הנילונה: כב' השופטת קרן וקסלר
בבית משפט השלום ברחובות
בתיק 61200-01-24

בעניין: תלונה שהתקבלה בלשכתנו ביום 12.1.25

החלטה

תמצית התלונה

1. בתלונתו מציין מר בריינר (להלן: המתלונן), כי הינו משמש כעשרים שנה עיתונאי וכי מעולם לא חווה פגיעה כה בוטה וחמורה בפרטיותו, בחופש העיתונות, בחסיון העיתונאי ובחופש הביטוי שלו כאיש מקצוע, כפי שחווה בעקבות החלטה שנתנה השופטת בדיון שהתקיים באולמה ובו נכח.

2. מפאת חשיבותה של התלונה, נצטט את חלקה כדלקמן [כל ההדגשות במקור] -

"כפי שאפרט להלן, השופטת הורתה להוציא אותי מדיון אליו הגעתי במסגרת תפקידי ככתב המשטרה והפלילים בעיתון 'הארץ' והורתה למאבטחי משמר בתי המשפט לחטט ולבדוק את מכשירי הפלאפון שלי.

הכל נעשה על מנת לוודא שאני לא מקליט דיון משפטי. זוהי החלטה, בכל הכבוד, שמהווה פגיעה קשה, בוטה וחסרת תקדים בי כאזרח, כעיתונאי, בחיסיון העיתונאי, בחופש העיתונות, בחופש הביטוי, ובזכויותי לפרטיות. ההחלטה החמורה ניתנה ללא כל חשד סביר לביצוע עבירה, ללא סמכות חוקית, וללא ביסוס, מה גם שכשהתברר שלא היה בטענות דבר, זלזלה השופטת באירוע וכשאמרתי שמדובר ב'חרפה', השיבה לי: 'בלי דרמות'.

אציין כי אני מסקר כמעט מדי יום את בתי המשפט, מכיר את כללי ההתנהגות ומשפטן בעצמי. קשה לתאר את חומרת האירוע ואין לי אלא לתהות: אם כך נוהגת שופטת ועמה משמר בתי המשפט כלפי עיתונאי הנדרש להגנה על חיסיון מקורות, כיצד היא נוהגת כלפי אזרח ללא הגנות כלל? מעבר לפגיעה האישית בי ובזכויותיי,

אין להקל ראש בפגיעה האדירה לערכים הדמוקרטיים הבסיסיים ביותר בידי השופטת ומשמר בתי המשפט, שאמורים להיות אמונים על שמירת ערכים אלו.

בשולי הדברים אגיד כי מפאת כבודי לבית המשפט אינני מקליט דיונים בהם אני נוכח, אולם החוק עצמו אינו אוסר באופן מפורש הקלטת דיונים, אלא ע"י בעל דין (שחייב בבקשת רשות). עוד אוסיף כי מדובר בדיון שהוקלט ע"י בית המשפט עצמו, כך שלא היתה סיבה להקליטו.

להלן פירוט האירוע מזכרוני:

1) היום, ה-12/1/25, התקיים דיון בבית משפט השלום ברחובות בעניינה של הנאשמת ירדן מן המואשמת בתקיפתה של השרה עידית סילמן. לדיון הגיע השרה סילמן לצורך מתן עדות במסגרת פרשת התביעה, והדיון כאמור הוקלט על ידי בית המשפט. סילמן הגיעה מלווה במאבטחים וכן עם עוזרת מטעמה. עם תחילת הדיון עברתי לשבת בספסל לצדה של העוזרת על מנת להצליח לשמוע את דברי השרה שהחלה להעיד. הטלפון שלי היה מונח על השולחן של התובעת שהיה מולי באופן אנכי אליי.

2) דקות ספורות לאחר תחילת העדות ובעודי מקליד את עיקר דבריה של השרה במהלך עדותה, כפי שאני נוהג לעשות כעיתונאי, החלה עוזרת השרה להעיר לי וטענה שאני מקליט את הדיון וש'אסור להקליט את הדיון'. אמרתי לה שאני באמצע עבודה, שאיני מקליט את הדיון, שהיא מפריעה לי ושתעסק בעניינה.

3) כעבור מספר דקות ובעודי עסוק בהקלדת העדות, הסתכלה התובעת המשטרתית עו"ד עדי סעדיה בטלפון שלה ופנתה בקול אל השופטת וטענה כי אני מקליט את הדיון. לטענתה, ראתה אותי נוגע בפלאפון שלי ושאיני מקליט את הדיון.

4) אגיד כבר עתה – לא הקלטתי את הדיון. אינני נוהג להקליט דיונים בבתי משפט (או בכלל), מה גם שהדיון עצמו כבר מוקלט ע"י בית המשפט הנכבד כחלק מהפרוטוקול. יובהר כי עיתונאי נדרש לקשר רציף עם המערכת גם בזמן דיונים בבית המשפט לצד עדכונים על אירועים אקטואליים אחרים ונדרש 'לגעת בפלאפון שלו' באופן תדיר במהלך דיונים.

[המקור אינו כולל סעיף 5 – א.ק.]

6) בשלב זה החלו המאבטחים לגשת לכיווני והשופטת פנתה אליי ושאלה אותי האם הקלטתי את הדיון. אמרתי לשופטת באופן הברור ביותר שלא הקלטתי את הדיון כלל. התובעת הגב' סעדיה שבה על טענתה (המופרכת).

7) לתדהמתי, השופטת וקסלר בשלב זה הורתה למאבטחי משמר בתי המשפט לבצע חיפוש ובדיקה בטלפון שלי על מנת לבדוק האם הקלטתי את הדיון.

8) בעקבות כך אמרתי לשופטת שאני עיתונאי, חזרתי ואמרתי שהדיון לא הוקלט על ידי שאין לשופטת סמכות או סיבה להורות על חיפוש בטלפון שלי ללא צו מפורש ומנומק.

9) חרף דברים אלה, הורתה השופטת למאבטחי בתי המשפט לבצע חיפוש בטלפון שלי. היא אף אמרה שאין לה סמכות אבל 'למאבטחים יש'. כך ממש! שופטת מורה למשמר בתי המשפט לבצע חיפוש בטלפון שלי עיתונאי ללא חשד, ללא סמכות, ללא צו, ומבלי שהתאפשר לי לטעון בעניין. כאילו מדובר בעניין של מה בכך.

10) בצל מחאה שלי נאלצתי לצאת מהאולם בליווי מאבטחים, אירוע חריג לכשעצמו. בשלב זה כשאני מלווה בשני מאבטחים, התבקשתי להציג את ההקלטות בטלפון שלי וכי במידה ותהיה לי הקלטה של הדיון, למחוק אותו.

11) הדברים הללו לכשעצמם מהווים פגיעה קשה ביותר בחופש העיתונאי, בחיסיון מקורות ובפרטיות. די בנסיבות הללו על מנת להבהיר שהשופטת חרגה מסמכותה ומהדרך בה ראוי כי ינהג שופט כלפי עיתונאי.

12) כאמור תחילה התבקשתי להציג את ההקלטות בפלאפון שלי. בהמשך, לבקשת המאבטחת, או להצעתי, אינני זוכר במדויק, הוצע כי אציג את האפליקציות הפתוחות בטלפון על מנת שיוכח שאין אפליקציה של הקלטה שפתוחה.

13) לאחר חשיבה קצרה, ובצל הצורך להמשיך ולעשות את עבודתי וחרף הפגיעה הקשה בחיסיון העיתונאי ובפרטיותי, הסכמתי להציג את האפליקציות הפתוחות. אדגיש כי לעולם לא הייתי מאפשר לגורם כלשהו לבצע חיפוש בטלפון שלי והאפליקציות הוצגו, בליט ברירה, כך שלא ניתן לראות את תוכן. הצגתן בוצעה בכורח ולא מתוך הסכמה חופשית.

14) משהוכח שאין כל אפליקציה של הקלטה שהייתה פתוחה ולאחר עיון של המאבטחת בטלפון שלי, חזרתי לאולם. עם חזרתי אמרתי לשופטת שמדובר בחרפה. **השופטת וקסלר השיבה לי: 'בלי דרמות', כך ממש!**

15) **הדעת אינה יכולה לסבול את האירוע המתואר. שופטת בישראל פועלת בצורה פסולה, מורה על חיפוש או בדיקה בטלפון של עיתונאי שמבצע את עבודתו, מקבלת החלטה כה פוגענית ללא שמץ של ביסוס ועל סמך אמירה בעלמא, ללא התחשבות בזכויותי כעיתונאי, בזכויותי כאזרח, וכל זאת בעקבות טענה מופרכת וחסרת כל ביסוס של עוזרת השרה ובהמשך של תובעת משטרתית. (ובהתעלם מכך כי הלכה למעשה אפילו לא קיים איסור פלילי על הקלטה).**

16) **טענותיי הן בעיקר כלפי השופטת – אך לא רק:**

א. לתובעת המשטרתית עו"ד עדי סעדיה לא הייתה כל זכות לטעון כנגדי טענה שכזו.

ב. למשמר בתי המשפט אין כל סמכות חיפוש בטלפון שלי, בין אם מדובר בחיפוש מעמיק ובין אם מדובר בבדיקת האפליקציות המופעלות בטלפון שלי. חובתי לשמירת חסיון מקורותי וזכויותי לפרטיות עומדות מעל הטענה (חסרת הבסיס יש לומר) כי אני מקליט את הדיון.

17) אדגיש שוב – לא הקלטתי את הדיון כלל, כפי שהוכח בפועל. אך בשולי הדברים אעיר כאמור לעיל, כי החוק אינו אוסר על הקלטת דיון בבית המשפט בידי מי שאינו בעל דין. לעניין זה אפנה גם לחוות דעת 1/19 של נציב התלונות על השופטים מאפריל 2019 (סעיף 14).

18) לצד החומרה שבדברים ובמעשיה של השופטת ועימה משמר בתי המשפט, אציין את קלות הראש והדעת שבהם השופטת קיבלה את ההחלטה, כאילו מדובר בעניין של יום ביומו.

19) כאמור, מדובר בזכרוני בלבד אולם אציין כי לאירוע היו עדים רבים מאוד: עיתונאים נוספים (אור רביד מחדשות 12, מאיר תורג'מן מידיעות אחרונות, קהל רב שהגיע לאולם ועוד) מה גם שהאירוע עצמו אמור להיות מתועד במצלמות בית המשפט ובהקלטת הדיון עצמו. כאמור הדברים נרשמים מזכרוני תוך כדי הסערה שהייתה סביבי אולם כאמור לאירוע עדים רבים, הוא אמור להיות מתועד ורוח הדברים הובאה לעיל.

חומרת הדברים מקבלים משנה תוקף לאור חשיבות הדיון המדובר והנפשות הפועלות בה, ולא אכחיש כי ישנה בי התחושה שההתנהלות הפסולה הזו הייתה דווקא כלפיי, כמי שידוע בביקורתו על המשטרה ועל הממשלה הנוכחית ומטרתה אחת - השתקה.

כאמור, חומרת הדברים מחייבת אמירה וברורה הן לתובעת המשטרתית ובעיקר לשופטת וקסלר. שופטת שאומרת 'בלי דרמות', לאחר שהורתה על חיפוש בטלפון של עיתונאי ללא סמכות וללא ביסוס, נראה כי אינה מבינה את החומרה שבאירוע ואת הפגיעה האנושה שנגרמה בשל החלטתה לזכות היסוד לפרטיות ולחופש העיתונות. אבקש את התייחסותכם לאור חשיבות האירוע וחומרתו".

3. יאמר כבר עתה, כי התלונה בוררה על ידי הנציב בכל הנוגע לשופטת בלבד, משאין הוא מוסמך בחוק לבחון תלונה על גורמים נוספים שאינם שופטים.

4. תלונה נוספת הוגשה על השופטת בידי ארגון בצלמו, בה נאמר כך, בין היתר –

3. ראשית אפתח בגילוי נאות אני מכיר שנים את מר גוש בריינר, הינו עיתונאי בעיתון הארץ זכה אף במספר פרסים. לדעתי הוא מעולם לא נתן לי קרדיט לשום כתבה אך ייתכן שאי פעם כן.
4. לגופה של פנייה היום התקיים דיון בבית משפט השלום בנוגע לתקיפתה של השרה עידית סילמן בידי פעילת שמאל לכאורה.
5. הנושא סוקר בהרחבה בתקשורת והגיעו עיתונאים רבים לסקר את הדיון ביניהם מר בריינר כתב הארץ.
6. במהלך הדיון למישהו היה חשש שהוא מקליט את הדיון ופרקליטה של הגברת סילמן אמרה זאת לשופטת קרן וקסלר שופטת בית משפט השלום ברחובות.
7. השופטת באופן מידי בלי בכלל לנהל הליך דיון או לשמוע אפילו את גוש דרשה מגוש מיד לחשוף את הנייד שלו ואת כלל השיחות שלו למאבטחי בית המשפט.
8. אני לא צריך אפילו להסביר כמה זה חמור, מלבד שאפילו אזרח פרטי זה חמור עיתונאי זה נשמת אפה של הדמוקרטיה. מדובר בסכנה של מקורות מידע ועוד.
9. ידוע לך, העיתונות היא עיני ופיה של הדמוקרטיה. כאשר עיתונאים נדרשים לפתוח את מכשיריהם האישיים על סמך חשדות לא מוכחים, פגיעה זו בעצם היא פגיעה בכלל הציבור הזכאי לדעת את האמת ולקבל מידע מהימן ואמין. מדובר בפגיעה בזכותו של העיתונאי לשמור על סודיות מקורותיו ולמלא את תפקידו באופן מקצועי וללא חשש מרדיפה.
10. הטענה כי בריינר הקליט את הדיון הייתה קלושה ומבוססת על אמירות לא מבוססות של מישהי באולם המשפט, ללא כל ראיה או עדות מוצקה. זו התנהגות שמזכירה משטרים דיקטטוריים ולא מדינה דמוקרטית שמכבדת את חופש העיתונות. חוקרים, עיתונאים וכל אדם בעל תפקיד ציבורי צריכים להיות מוגנים מפני פלישה בלתי מוצדקת לפרטיותם, במיוחד כאשר אין תשתית עובדתית מוצקה לחשדות.
11. מדובר באירוע הזוי וחמור ממדרגה ראשונה של שופטת שכנראה לא יודעת את מקומה ולא מבינה אותה.
12. מלבד שאין כל מקור חוקי בכלל לאיסור של הקלטה בדיונים וראו פה בהרחבה בוודאי מעשה זה הינו לא חוקי בעליל, ואפילו במאפיה נותנים לאדם זכות שימוע.
13. אני דורש מכס מידית לפתוח בבירור העניין ולחקור לעומק את הנושא ולנקוט בצעדים וכמובן לנזוף בה בחומרה רבה.

5. יצויין, כי העתק משתי התלונות העבירו מגישיהן גם למנהל בתי המשפט.

תגובת השופטת

6. בתגובתה לתלונה מסרה השופטת, כי צר לה שהמתלונן יצא מהדיון בתחושות קשות. עם זאת, המתואר בתלונות רחוק לדבריה מלתאר את השתלשלות האירוע. מאחר שהדיון נערך בהקלטה, אין צורך להסתמך על זיכרון או על פרשנות והדברים מדברים בעד עצמם.
7. לתגובתה לתלונה צירפה השופטת בין היתר את תמלול הקטע הרלבנטי מתוך תמלול ההקלטה בו סימנה ב"מרקר" צהוב דברים נוספים או שונים אשר נשמעים בהקלטה.

עו"ד סעדיה: ואם זה מקליט, אז בבקשה להפסיק.
 כב' הש' וקסלר: מה?
 עו"ד סעדיה: כן.
 כב' הש' וקסלר: סליחה, אתה מקליט את הדיון?
 דובר: (לא ברור)
 כב' הש' וקסלר: אז מה כן.
 עו"ד סעדיה: גבירתי אני מצטערת, הוא שם משהו והוא הקליט ושם את זה על השולחן. והקלטות לא פה. אני מבקשת בבקשה אישור

שהשופטת (בהקלטה נשמע "של השופטת" שיבדקו אם הקליט.

כב' הש' וקסלר: אני מאשרת, כן. הדיון, דובר:

עו"ד סעדיה: אז למחוק את זה עכשיו.

דובר: אני לא הקלטתי ואני מציע גם **(בהקלטה שומעים "אני מסרב")** שגבירתי תבדוק אם הקלטתי.

כב' הש' וקסלר: אני לא בודקת, זה המאבטח בודק. זה המאבטח בודק. תעצרי רגע את ההקלטה. אני מאשרת, אסור להקליט בבית משפט, הדיון מוקלט אז אין, גבירתי אני לא הקלטתי דובר:

כב' הש' וקסלר: **(בהקלטה נשמע: "אני לא יודעת...")** ואני עם כל הכבוד אני לא יודע מאיפה הגיעו למסקנה שהקלטתי את הדיון. זה לא מקובל שיבדקו, אני עיתונאי בישראל, עם כל הכבוד, (לא ברור)

כב' הש' וקסלר: אתה עיתונאי, זה בסדר גמור, אתה יכול לכתוב כל דבר, הכל בסדר, דובר:

כב' הש' וקסלר: אתה יכול לעיין אחר כך ב-(לא ברור) **(בהקלטה נשמע: "בתמליל של ההקלטה")** מאיפה הגיעו למסקנה שהקלטתי את הדיון, אני לא יודע, לא יודעת ככה, דובר:

עו"ד סעדיה: (לא ברור) ולהפוך את הטלפון, יש לי יסוד סביר להניח שהוא הקליט את הדיון. טוב, כב' הש' וקסלר:

עו"ד סעדיה: אני לא אמשיך את הדיון, (מדברים ביחד)

כב' הש' וקסלר: דבר רגע עם המאבטח בחוץ בבקשה אדוני. יש גבול. עו"ד סעדיה:

דובר: **(נשמע בהקלטה: "זו האסטרטגיה?")** גבירתי אני לא ראיתי דבר כזה בחיים, אני נמצא בדיוני, אתה לא ראית? אז כנראה, מאות דיונים, כב' הש' וקסלר:

כב' הש' וקסלר: אז כנראה שלא הצלחת לראות שאנשים מקליטים דיונים ולבית המשפט יש סמכות להורות למחוק את הדברים האלה, כי זה אסור להקליט דיונים ואסור, סליחה גבירתי, אני לא הקלטתי ולבית המשפט בכל הכבוד אין זכות לעיין לי בטלפון ללא צו. דובר:

כב' הש' וקסלר: אני בטח לא מעיינת לך אדוני. אז אני מבקש שגם המאבטח לא יעיין לי בטלפון, אני מבקש גם, דובר:

כב' הש' וקסלר: אף אחד לא רוצה לעיין לך, אדוני רק יראה שהוא לא הקליט את השיחה. אין שום עניין לאף אחד לעיין לך בטלפון או לחטט לך בטלפון בכלל. עו"ד סעדיה:

כב' הש' וקסלר: ואם אפשר גם (לא ברור). זוזו בבקשה מהדוכן של התובעת. עו"ד סעדיה:

עו"ד סעדיה: גבירתי אם אפשר, לא כל הערות הבושה האלה, זה קצת לא נעים.

8. לדברי השופטת, במהלך עדותה של השרה עידית סילמן פנתה לעיתונאי התובעת המשטרית, עו"ד עדי סעדיה, וביקשה ממנו להפסיק להקליט את הדיון. כפי שתיאר גם המתלונן הוא ישב על ספסל בניצב ובצמוד לשולחן התובעת והטלפון הנייד שלו היה מונח על שולחנה ובסמוך אליה. בתגובה לכך, בית המשפט מצא לפנות לעיתונאי ושאל אם הוא מקליט

את הדיון. הוא שלל זאת אך עו"ד סעדיה התעקשה ואמרה, שהיא סבורה שהוא אכן הקליט וביקשה "אישור שהשופטת שיבדקו אם הקליט". לדברי השופטת: "אמרתי שאני מאשרת".

9. השופטת מבקשת להבהיר, כי לא ידוע לה על שיח שהתנהל בין המתלונן לבין עוזרת השרה, כפי שתואר בתלונתו. לדבריה, התנהלותה היתה מול עו"ד סעדיה בלבד ולא מול אף אזרח אחר באולם.

10. להשקפתה של השופטת, הקלטת הדיון איננה מותרת ללא רשות של בית המשפט, לנוכח האינטרס שיצא מהדיון פרוטוקול אחד רשמי מטעם בית המשפט ולא שבירי הקלטה, שעלולים להיות מתועדים באופן לקוי או חלקי – זאת גם בהתחשב לדבריה בחשש להרתעת עדים מלהעיד באופן חופשי. הדברים עולים לדבריה גם מפסיקת בית המשפט בבג"צ 305/89 ניר נ' בית משפט השלום (תעבורה) למחוז חיפה, פ"ד מה(3) 203, 1991), שם נקבע כי אף בהיעדר הוראה האוסרת הקלטת הדיון שלא על פי הוראת השופט ואף שלא על פי רשותו, דומה שהוראות החוק, לפחות עד כמה שמדובר ברוחן אם לא בכתבן, אינן מותירות בספק את המסקנה, כי בכל הקשור לפרוטוקול הדיון – "הדבר על פי השופט". עוד נפסק לדבריה, כי הפעלת מכשיר הקלטה עלולה להביך את העדים, שמא ייעשה שימוש בהקלטה לצורך השמעת הדברים מחוץ לכותלי בית המשפט, באמצעות הרדיו או הטלוויזיה, או בפני פורום אחר, והובהר, כי אין לערוך הקלטות של הדיון אלא ברשותו של השופט וכי מסקנה זו אין לצמצם רק לבעלי הדין ולפרקליטיהם ואף מי שאינו קשור בדיון אינו פטור מקבלת רשות בית המשפט אם ברצונו להקליט את הדיון או חלקים ממנו.

11. לדברי השופטת, אף לגישתו של המתלונן במועד האירוע היה לו ברור שאסור להקליט את הדיון, כך לפי ציוץ שציין ברשת X שנשלח אליה על ידי דוברות בית המשפט, בו כתב: "מיותר לומר שאסור להקליט דיונים".

12. השופטת מסבירה, כי בהינתן שעלה חשש שהמתלונן הקליט את הדיון ובשים לב לכך שכל ההתנהלות המתוארת יצרה הפרעה וקטעה את עדותה של השרה סילמן, היא הפנתה את עריכת הבדיקה אם בוצעה ההקלטה למשמר בית המשפט, זאת בהתאם לדבריה "לנוהל המקובל, כעולה גם מהחלטת נציב תלונות הציבור על שופטים 622/20, לפיה במקרים בהם יש חשש לביצוע הקלטה, על בית המשפט לזמן את המאבטחים לטפל בנושא".

13. השופטת מפנה לתמליל ההקלטה לפיו המתלונן פנה אליה ואמר: "אני לא הקלטתי ואני מציע גם (בהקלטה נשמע גם, לדבריה: אני מסרב) שגבירתי תבדוק אם הקלטתי" ולתשובתה אליו: "אני לא בודקת, זה המאבטח בודק". אין שחר אפוא לטענה כי הורתה לבצע חיפוש

בטלפון. בפרוטוקול אין גם זכר לטענת המתלונן כי אמרה לו שאין לה סמכות לבצע חיפוש אך למאבטחים ישנה סמכות כזו.

14. בשלב זה ולראשונה, אמר לה מר בריינר שהוא עיתונאי (אך לא אמר את שמו) ותמה כיצד הגיעו למסקנה שהקליט את הדיון. לכך השיבה לו השופטת, כי איננה יודעת. עו"ד סעדיה עמדה על כך שיש לה "יסוד סביר להניח" שהמתלונן אכן הקליט ואף סירבה להמשיך בדיון ונראה שהייתה בסערת רגשות. או אז ביקשה לדבריה השופטת מהמתלונן "לצאת לרגע ולשוחח עם המאבטח ('דבר רגע עם המאבטח בחוץ בבקשה אדוני')". מר בריינר הטיח בי 'זו האסטרטגיה?'. הוא שב ועמד על כך שלא הקליט ואמר של'בית המשפט בכל הכבוד אין זכות לעיין לי בטלפון ללא צו'. בתגובה, נאמר לו באופן צלול וברור, שאיש לא יעיין בטלפון הנייד שלו" אלא הוא רק מתבקש להראות למאבטח בתי המשפט "שהוא לא הקליט את השיחה. אין שום עניין לאף אחד לעיין לך בטלפון או לחטט לך בטלפון בכלל".

15. מהמקובץ לעיל עולה אפוא, לדברי השופטת, כי הטענה לפיה הורתה "לחטט ולבדוק את מכשיר הפלאפון של מר בריינר איננה נכונה, שהרי הבהרתי לו במפורש שאיש לא יעיין או יחטט בטלפון שלו. בהקשר זה יש לחדד כי אף אמרתי למר בריינר שהוא זה שיראה למאבטח שלא הקליט".

16. השופטת מפנה לשיח נוסף שמתאר המתלונן עם המאבטחים (אנשי משמר בתי המשפט) מחוץ לאולם בו לא נכחה כשמדבריו עולה, כי הציג למאבטח את האפליקציות הפתוחות אצלו בטלפון הנייד, אולי אף ביוזמתו, כדי להראות שלא הפעיל הקלטה וממילא לא נערך כל חיפוש בטלפון, שהפר באופן כלשהו חיסיון עיתונאי.

17. אשר לדברי המתלונן, כי כאשר חזר לאולם פנה אליה ואמר שמדובר ב"חרפה" וכי היא (השופטת) השיבה לו "בלי דרמות" מציינת השופטת, כך: "העניין אינו זכור לי ואף אינו מופיע בהקלטה, אולם דומה שמדובר בתגובה מתונה למדי כלפי אדם שזה עתה הפריע למהלך הדיון והטיח בבית המשפט בעזות מצח שהוא 'חרפה' קבל עם ועדה – זאת בהמשך לרמיזותיו כאילו ההוראה לבדוק אם הקליט את הדיון מונעת מאסטרטגיה כלשהי".

18. ומסיימת השופטת כך את תגובתה לתלונה –

"לפני סיום, לא ניתן להתעלם מכך שמר בריינר בחר להאשים אותי כי התנהלותי 'הפסולה', כלשונו, הייתה דווקא כלפיו 'כמי שידוע בביקורתו על המשטרה ועל הממשלה הנוכחית ומטרתה אחת - השתקה'. בעוונותיי לא זיהיתי את מר בריינר, אולם חמור בעיניי כי מי שמגדיר עצמו כעיתונאי וותיק

ורציני, בחר להעלות האשמות כה קשות כלפיי, על סמך תחושות בטן בעלמא, ללא כל ביסוס.

מאכזב עוד יותר שמנכ"ל ארגון 'בצלמו' הצטרף לתלונה, תוך נקיטת לשון חריפה כלפיי, רק על סמך דבריו של מר בריינר, עוד בטרם עיין בפרוטוקול הדיון, שהגנו אובייקטיבי ואינו מבוסס על סברות. הגדיל הוא לעשות בהעלותו טענה כוזבת, כאילו הוריתי למר בריינר 'לחשוף את הטלפון הנייד שלו ואת כלל השיחות שלו למאבטחי בית המשפט'.

תגובות נוספות

19. במכתבו מיום 27.1.25 של היועץ המשפטי למערכת בתי המשפט, עו"ד ברק לייזר, למנהל בתי המשפט, צוין, כי לבקשת המנהל נבדק הארוע מול משמר בתי המשפט וכי "מדרוחות שהוגשו על ידי משמר בתי המשפט עולה, כי השופטת ביקשה מאנשי משמר בתי המשפט שהיו נוכחים בדיון ללוות את מר בריינר החוצה על מנת לבדוק האם בוצעה הקלטה במכשירו הנייד. המאבטחת יצאה עם מר בריינר אל מחוץ לאולם, ביקשה שיראה לה את האפליקציות הפתוחות בטלפון שלו, כפי שהורה לה בית המשפט, כל זאת בזמן שהוא מחזיק את הטלפון בידו ומראה לה. מר בריינר שיתף פעולה עם הבידוק. לאחר שהמאבטחת ראתה, כי אין אפליקציה רלוונטית פועלת, חזרו השניים לאולם והשופטת עודכנה. הדיון המשיך כסדרו".

20. כן נאמר במכתב, לענין משמר בתי המשפט, כי "המאבטחת פעלה לפי החלטת בית המשפט, בכלים ובאמצעים העומדים לרשותה ובהתאם לסמכויות הנתונות למשמר בתי המשפט בחוק בתי המשפט. הבדיקה נעשתה מחוץ לאולם; מכשיר הטלפון הנייד לא נתפס על ידי המאבטחת ולא נערך בו כל חיפוש הפוגע בפרטיות או שהפר חיסיון עיתונאי. הבדיקה נעשתה בדרך של הצגת האפליקציות הפתוחות על ידי מר בריינר לעיניה של המאבטחת, כפי שהורה בית המשפט לעשות; לאחר שהובהר, כי אין אפליקציה רלוונטית פועלת, שב מר בריינר בחזרה לאולם; על כן, ניתן לקבוע כי לא נפל פגם בעבודתה או בשיקול דעתה של המאבטחת".

21. בדו"ח פעולה מיום הדיון 12.1.25 ציינה גב' עירית ביבי, מאבטחת בתי המשפט, כך –

פרטי המקרה:																							
במהלך דיון בו העידה השרה להגנת הסביבה עידית סילמן עלה חשד מצד הפרקליטות על הקלטה והפנה את תשומת ליבה של השופטת קרן וקסלר כי כתב "הארץ" ג'וש בריינר מקליט את הדיון.																							
פרטי הטיפול באירוע:																							
לאחר הנחיה מצד השופטת קרן וקסלר יצאתי עם ג'וש בריינר מחוץ לאולם, ביקשתי ממנו שיראה לי את האפליקציות הפתוחות בטלפון שלו, כל זאת בזמן שהוא מחזיק את הטלפון בידו ומראה לי. הוא שיתף פעולה עם הבידוק. לאחר שראיתי כי אין אפליקציה אשר עלולה להעיד על כך שהדיון הוקלט חזרנו חזרה לאולם ועדכנתי את השופטת שהכל כשורה. הדיון המשיך כסדרו.																							
<table border="1"> <tr> <td colspan="2">האם במהלך האירוע השתמשת בכוח?</td><td></td></tr> <tr> <td>כן</td><td></td><td></td></tr> <tr> <td>לא</td><td>V</td><td></td></tr> <tr> <td colspan="2">האם התשובה חיובית, יש לפרט את נסיבות העניין שהובילו לשימוש בכוח ואת האמצעים שננקטו על ידך</td><td></td></tr> <tr> <td colspan="2">האם אחד המעורבים עוכב/נעצר/שוחרר?</td><td></td></tr> <tr> <td>כן</td><td></td><td></td></tr> <tr> <td>לא</td><td>V</td><td></td></tr> </table>			האם במהלך האירוע השתמשת בכוח?			כן			לא	V		האם התשובה חיובית, יש לפרט את נסיבות העניין שהובילו לשימוש בכוח ואת האמצעים שננקטו על ידך			האם אחד המעורבים עוכב/נעצר/שוחרר?			כן			לא	V	
האם במהלך האירוע השתמשת בכוח?																							
כן																							
לא	V																						
האם התשובה חיובית, יש לפרט את נסיבות העניין שהובילו לשימוש בכוח ואת האמצעים שננקטו על ידך																							
האם אחד המעורבים עוכב/נעצר/שוחרר?																							
כן																							
לא	V																						
אם התשובה חיובית, יש למלא דו"ח עיכוב/מעצר/שחרור																							
חתימת המאבטח המעכב/עוצר:																							

22. בדו"ח פעולה מאותו יום ציין מר ניר ללורי, מאבטח בתי המשפט, כך –

פרטי ההודעה והאירוע:		
בתאריך	בשעה	במקום
12/01/25	09:00 לערך	בית משפט השלום רחובות

פרטי המקרה :

במהלך דיון בו העידה השרה להגנת הסביבה עידית סילמן עלה חשד מצד הפרקליטות על הקלטה והפנה את תשומת ליבה של השופטת קרן וקסלר כי כתב "הארץ" ג'וש בריינר מקליט את הדיון.

פרטי הטיפול באירוע :

השופטת קרן וקסלר ביקשה מאנשי משמר בתי המשפט ללוות את הכתב ג'וש החוצה על מנת לבדוק האם בוצעה הקלטה במכשירו הנייד. הוריתי למאבטחת עיריית לצאת עם הכתב ג'וש מחוץ לאולם ולבדוק את הטלפון שלו.

יש לציין שלא בוצע שימוש בכוח ולא נגרם נזק לרכוש או אדם.

23. אחר הדברים האלה העביר עו"ד לייזר לנשיאי בתי המשפט חוות דעת משפטית מיום 3.2.25 בה נקבע, כי "אין לערוך הקלטות של הדיון אלא ברשותו של השופט. השופט חייב לשקול כל פניה כזאת, והחלטתו – בין אם מתירה ובין היא אוסרת – חייבת להיות מנומקת. מסקנה זו אין לצמצמה לבעלי הדין ופרקליטיהם בלבד והיא חלה על כל הנוכחים באולם הדיונים לרבות אנשי תקשורת".

24. במכתב נוסף מיום 19.2.25 ששלח עו"ד לייזר לעו"ד אמיר בשה (במענה לפניית עו"ד בשה אליו בשם ארגון העתונאים והעיתונאיות בישראל) ציין כך עו"ד לייזר, בין היתר –

כפי הידוע, סעיף 2 לחוק יסוד: השפיטה, שכותרתו "אי תלות", קובע כי בענייני שפיטה אין מרות על מי שבידו סמכות שפיטה, זולת מרותו של הדין. רוצה לומר: אמות המידה היחידה שלפיה יכול הח"מ לבחון את התנהלותו של בית המשפט בהקשר הנדון, היא מידת ההתאמה להוראות הדין.

כפי שהושב למר בריינר, וכן לגורמים נוספים שפנו אלינו בעניין זה, ממצאי הבדיקה העלו כי הגם שניתן לסבור כי ראוי היה לנהל את האירוע נשוא פנייתך אחרת, באופן שהיה מונע מהמעורבים בו חוסר נעימות, בית המשפט, כמו גם מאבטחי משמר בתי המשפט, פעלו בהתאם לדין ולא חרגו מסמכותם.

למען שלמות התמונה, אחזור בתמצית על דברי שנכתבו במענים שהוזכרו לעיל –

בית המשפט הוא הגורם הבלעדי עליו מוטלת האחריות לשמירה על תקינות ההליכים המתנהלים לפניו. הקלטת דיון המתנהל בבית המשפט, טעונה אישור של בית המשפט. חובה זו חלה על כל הנוכחים באולם הדיונים ובכלל זה על גורמי תקשורת ועיתונאים. הקלטה ללא אישור מנוגדת לדין ומהווה הפרה של סדרי הדיון בבית המשפט; כמו כן, הקלטה ללא אישור מהווה הפרת הסדר הציבורי בבית המשפט, באופן המקים עילה להתערבות משמר בתי המשפט בנסיבות מסוימות אף ללא הוראה שיפוטית. מקום שהועלתה על ידי מאן דהוא טענה על אודות הפרת הדין החל וביצוע

הקלטה ללא היתר, לא יכול היה בית המשפט שלא להידרש לעניין. בית המשפט בחר לעשות זאת באמצעות משמר בתי המשפט. שיקול דעת זה הוכוון, בין היתר, על יסוד החלטה שניתנה בתקדים דומה על ידי נציב תלונות הציבור על השופטים. בפעולתם בהתאם להוראת בית המשפט, לא תפסו מאבטחי משמר בתי המשפט את מכשיר הטלפון הנייד של מר בריינר וממילא לא ביצעו בו כל חדירה או חיפוש. כל שנעשה הוא וידוא, באמצעות מר בריינר, כי אין יישומון הקלטה בשימוש. לאחר שהוברר כי לא בוצעה כל הקלטה, חזרו המאבטחים ומר בריינר לאולם והדיון המשיך כסדרו.

אין חולק, כי מטעם הגורמים המעורבים נאמרו אמירות מיותרות, ברם לא כאלה המצריכות נקיטת פעולה כלשהי.

יוער, כי ממצאי הבדיקה העלו בנוסף, כי עד שלב מתקדם יחסית של ההליך, בית המשפט לא היה מודע כלל כי מדובר בעיתונאי וגם בהמשך לא היה ברור כי מדובר במר בריינר, כך שנשללה האפשרות לאירוע מגמתי.

מסקנות והחלטה

25. ראשית דבר יש למחות על השפה הבוטה והמשתלחת בה נקט ארגון "בצלמו" בתלונתו, כאשר הוא נסמך על טענות שמתברר כי הינן חסרות שחר ואין להן כל יסוד. ראוי הוא למי שלא נכח בארוע עליו נסבה תלונתו, כי ינקוט משנה זהירות בלשונו. חבל שלא כך נעשה.

26. שלא כסברת המתלונן, לא עולה מן הנאמר בחוות דעת הנציבה 1/19, כי בידי מי שאינו בעל דין להקליט את הדיון.

27. אשר לשופטת - הסבריה בתגובתה לתלונה ככלל נראים לנו ואין בידינו אפוא להצדיק את התלונה עליה, אף שניתן היה לנהל את העניין ביתר רגישות וכן להמנע מלעשות שימוש בביטוי "בלי דרמות" (כשאין חולק, כי ראוי היה לעתונאי שלא לנקוט בביטוי "חרפה" בדבריו לבית המשפט).

28. על כל פנים, להתרשמותנו השופטת פעלה בתום לב כשהיא סבורה שהיא פועלת על פי האמור בתמצית החלטת הנציב 622/20 מיום 3.11.20 **קיום פגישה נפרדת עם צד ונטילת טלפון נייד השייך לבעל דין במהלך דיון שהתקיים בהיעדרו**, הנזכרת בתגובתה לתלונה, כפי שתמצית החלטה זו הובנה על ידה.

29. עם זאת יש להבהיר את האמור באותה תמצית החלטה, לא כל שכן את מה שלא נאמר בה.

30. עניינה של אותה תמצית החלטה במתלונן שהלין על כך שבית המשפט לענייני משפחה הפעיל עליו לחץ לצאת מהאולם כדי שיוכל לנהל שיחה ביחידות עם הצד שכנגד ולשכנעה

להסכים לפשרה. כן הלין על כך, שלאחר צאתו מהאולם נטל השופט לידיו מתיקו טלפון נייד השייך למתלונן, בלי רשותו, וכי ייחס לו הקלטה בטלפון הנייד, שעה שההקלטה בוצעה בפועל על ידי הצד שכנגד או באת כוחה. בהחלטת הנציב נקבע, כי לא נמצא יסוד לטענת המתלונן כי הופעל עליו לחץ לצאת מהאולם. עם זאת קבע הנציב, כי מצא טעם לפגם בעצם קיומה של פגישה נפרדת עם הצד שכנגד, וציין, כי פגישה כזאת עומדת בניגוד לכללי ההליך ההוגן. כן קבע הנציב, כי לא מצא יסוד לטענת המתלונן כי הטלפון נלקח מתיקו ולטענה כי ההקלטה בוצעה על ידי הצד שכנגד, באת כוחה או השופט. עם זאת קבע הנציב, כי מרגע שבאת כוח הצד שכנגד הבחינה בטלפון הנייד המונח על שולחנו של המתלונן, היה על השופט לזמן באופן מידי את המאבטחים, ולא להורות לבאת כוח הצד שכנגד להעביר לידיו את הטלפון ולנסות לעיין בו, בהיעדרו של המתלונן מהאולם. התלונה נמצאה מוצדקת.

31. משכך הוא, אין הנדון דומה לראיה. נבחר את דבריו.

32. כל שנאמר בתמצית החלטת הנציב היה, כי ראוי לו לשופט לזמן את מאבטחי משמר בתי המשפט, אך לא נאמר בהחלטת הנציב מה מוסמך השופט להורות להם לעשות ומהי סמכותם של המאבטחים במקרה כזה מבחינת הטיפול בטלפון הנייד. ודאי שהנציב לא התייחס בהחלטתו למקרה של בעל חסיון שבדין.

33. ומן הכלל אל הפרט. במקרה שבפנינו התבקש המתלונן על ידי המאבטחת, כשהטלפון מצוי בידו, להציג את האפליקציות הפתוחות בטלפון שלו, וזאת על מנת לבדוק אם קיימת אפליקציה פתוחה אשר עלולה להעיד על כך שהדיון הוקלט. ואולם, זכותו של אדם (אף אם אינו עתונאי) לפרטיות כוללת גם את זכותו שלא להציג למאן שהוא את האפליקציות הפתוחות בטלפון הנייד שלו. לא זו אף זו. בחירתו של אדם איזה אפליקציות להתקין חוסה אף היא תחת זכותו לפרטיות, לא כל שכן כך הוא ככל שמותקנות אצלו אפליקציות העלולות לגרום לו מבוכה, זיהוי או תיוג כלשהו. מכאן, שעצם הצגת אפליקציות המותקנות על מכשיר הטלפון הנייד ולא כל שכן שעה שהן פתוחות והוא עושה בהן שימוש (ואפילו במהלך דיון או לצורך צפיה בהודעה או התראה המתקבלת בהן), עלולה לפגוע בזכויותיו.

34. נוסף ונאמר, כי גם בהנחה שהיתה נמצאת בטלפון הנייד אפליקציית הקלטות פתוחה, אין הדבר מחייב בהכרח כי ניתן על אתר להתחקות אחר ההקלטה המסויימת של הדיון, ככל שנעשתה כזו, תחת הקלטות אחרות המצויות באפליקציה שלכאורה אין סמכות כלל לעיין בהן או לשמוע את תוכנן, או להורות על אתר על מחיקת הקלטה כלשהי מן הטלפון הנייד.

35. בהקשר זה גם עולה שאלת סמכותם של אנשי משמר בתי המשפט (בשים לב להוראות סעיף 106 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 ("סמכויות חיפוש ותפיסה וסמכויות נלוות")) לערוך חיפוש בכליו של אדם שלא אגב כניסה לבית המשפט שעה שאין מתעורר חשד סביר לנשיאת נשק או עשיית שימוש בו, וכן סמכותם לערוך חיפוש בטלפון הנייד שלו או לבקש ממנו להציג להם את תוכנו, כולו או מקצתו.

36. ומה היה הדין לו סירב המתלונן להציג בפני המאבטחת את שהתבקש להציג על ידה? נשאר שאלה זו בצריך עיון לעת הזו.

37. סוגיה נוספת שיש ליתן עליה את הדעת הינה, האם על המאבטחים להעמיד מי שמבקשים ממנו להציג דבר מה מהטלפון הנייד שלו או לערוך בו חיפוש על זכויותיו בהקשר זה (והשוו דנ"פ 1062/21, 4072/21 יונתן אוריך ואח' נ' מדינת ישראל).

38. לא כל שכן כל התהיות שהועלו על ידינו מקבלות משנה תוקף שעה שמדובר בעתונאי בעל חסיון.

39. נראה אפוא, כי טוב תעשה הנהלת בתי המשפט אם תבחן את הסוגיה בכללותה, בכל הנוגע לסמכויותיהם של מאבטחי משמר בתי המשפט.

40. על כל פנים, ראוי ליושבים בדין להיות ערים למורכבות הנושא מבחינת טיב ההנחיה הניתנת על ידם למאבטחים, במיוחד שעה שמדובר במי שמוקנה לו חסיון בדין.

41. אשר לשופטת - התלונה עליה כאמור נדחתה, בכפוף להערותינו לעיל.

42. שימת לב הנהלת בתי המשפט להערותינו לעיל.

אשר קולה

נציב תלונות הציבור על שופטים

המתלוננים: העתק:

כב' השופטת קרן וקסלר, בית משפט השלום, רחובות
 כב' השופטת רנה הירש, סגנית הנשיא, בית משפט השלום, רחובות
 כב' הנשיא מנחם מזרחי, בית משפט השלום, ראשון לציון
 כב' הנשיא יצחק עמית, בית המשפט העליון
 כב' השופט צחי עוזיאל, מנהל בתי המשפט
 יריב לוין, שר המשפטים

